

„Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného.“ (Ž 51 [50], 12)

Veta zo Svätého písma, ktorú predkladáme na toto Pôstne obdobie, je súčasťou *Žalmu 51*, kde v 12. verši nachádzame dojímavú a pokornú prosbu: „Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného.“ Text, ktorý ju obsahuje, je známy pod označením *Miserere*. Spočiatku autor obracia svoj zrak na skúmanie skrýš ľudskej duše, chce sa dotknúť tých najhlbších miest, ktoré poukazujú na našu úplnú nedostatočnosť pred Bohom a zároveň na neukojiteľnú túžbu po plnom spoločenstve s tým, od ktorého pochádza všetka milosť a milosrdenstvo.

„Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného.“

Žalm vychádza zo všeobecne známej udalosti z Dávidovho života. On, ktorého Boh povolal, aby izraelský národ spravoval a viedol ho cestou poslušnosti Zmluve, porušil svoje poslanie: po cudzoložstve s Betsabou dal v boji zabiť jej manžela, Hetejca Uriáša, dôstojníka svojho vojska. Prorok Nátan mu odhalí závažnosť jeho viny a pomôže mu uznať si ju. Sú to okamihy vyznania svojho hriechu a zmierenia s Bohom.

„Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného.“

Žalmista vkladá na kráľove pery veľmi úpenlivé prosby, ktoré však pramenia z jeho hlbkej lútoti a plnej dôvery v Božie odpustenie: „znič“, „zmy zo mňa“, „očisť ma“. A zvlášť vo verši, ktorému sa venujeme, používa slovo „stvor“, aby poukázal na to, že plné oslobodenie od ľudských slabostí je možné len u Boha. Uvedomuje si, že len on nás môže urobiť novými bytosťami s „čistým srdcom“, naplniť nás svojím oživujúcim duchom, darovať nám skutočnú radosť a radikálne zmeniť náš vzťah s Bohom („pevným duchom“), s ostatnými živými bytosťami, s prírodou a vesmírom.

„Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného.“

Ako môžeme uviesť toto slovo života do praxe? Prvým krokom je postoj bezhraničnej dôvery v Boha, uznať, že sme hriešnici a potrebujeme Božie odpustenie.

Môže sa stať, že nás naše opakované chyby začnú odrádzať a viesť k uzavretiu sa do seba. Vtedy je dôležité mať dvere svojho srdca aspoň trochu pootvorené. Začiatkom štyridsiatych rokov 20. storočia Chiara Lubichová napísala niekomu, kto sa cítil neschopný prekročiť svoje

vlastné trápenia, nasledujúce slová: „Musíme odstrániť z duše každú inú myšlienku. A veriť, že Ježiša k nám priťahuje pokorné, dôverné a láskyplné odkrytie našich hriechov. My, pre nás samých, nemáme a neprodukuje nič iné než biedu. On, kvôli samému sebe, nám preukazuje len jednu vlastnosť: milosrdenstvo. Naša duša sa s ním môže spojiť len tak, že mu ako dar, ako jediný dar, ponúkne nie svoje cnosti, ale svoje hriechy! (...) Ak Ježiš prišiel na zem, ak sa stal človekom a ak po niečom túži (...), tak len po tom: Aby bol Spasiteľom. Aby bol lekárom! Po ničom inom netúži.“¹

„Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha pevného.“

A keď už sme oslobodení a dosiahli sme odpustenie – nezabúdajme pritom na pomoc bratov, pretože sila kresťana pramení zo spoločenstva –, pustime sa do konkrétnej lásky k blížnemu, nech je to ktokoľvek. „Od nás sa požaduje vzájomná láska, služba, porozumenie, účasť na bolestiach, starostiach a radoostiach našich bratov a sestier; láska, ktorá všetko prekryje a všetko odpúšťa, to je typická láska kresťana.“² Napokon pápež František hovorí: Božie odpustenie (...) je najväčším prejavom jeho milosrdenstva. Je to dar, o ktorý sa má každý (...), komu bolo odpustené, podeliť s každým bratom a sestrou, ktorých stretne. Všetci tí, ktorých Pán postavil vedľa nás, rodinní príslušníci, priatelia, kolegovia, farníci... všetci – rovnako ako my – potrebujú Božie milosrdenstvo. Sme radi, keď nám je odpustené, ale aj my, ak chceme, aby sa nám odpúšťalo, takisto odpúšťajme. Odpúšťajte! (...) aby ste svedčili o jeho odpustení, ktoré očisťuje srdce a premieňa život.“³

Spracoval Augusto Parody Reyes a tím Slova života

---

¹ Chiara Lubichová, *Lettere 1943-1960*, spracoval F. Gillet (Opere di Chiara Lubich 4/1), Città Nuova, Rím 2022, s. 350.

² Chiara Lubichová, *Parola di Vita maggio 2002*, tamtiež, *Parole di Vita*, spracoval Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5), Città Nuova, Rím 2017, s. 658-659.

³ FRANCESCO, Udienza Generale, *La misericordia cancella il peccato*, 30. marec 2016.